

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku

80-204 Gdańsk

ul. Śniadeckich 33

OSL-12/Wu/2014

Orzeczenie

W dniu września 2014r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku,
Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodniczący

Członkowie

.....

Protokolant

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek. synowi, ur.
..... w nr prawa wykonywania zawodu, nr rejestru
.....

obwinionemu o to, że:

pełniąc obowiązki lekarza dyżurnego w Oddziale Chorób Wewnętrznych wraz z zabezpieczeniem Izby
Przyjęć Szpitala, w dniu 2013r. pozostawał pod wpływem alkoholu
(poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu –o godz.-0,70mg/l, godz.
..... –0,65mg/l), jednocześnie przyjmując chorych pacjentów, czym mógł narazić na błędne
leczenie, czym naruszył art.64 KEL

uznał winnym zarzucanego mu czynu i zgodnie z art.42 ust.1 przywołanej ustawy postanowił

1. ukarać lekarza karą upomnienia,
2. kosztami postępowania obciążając ukaranego lekarza.

UZASADNIENIE:

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku (*zwany w dalszej części
Rzecznikiem*) w związku z treścią artykułu prasowego zamieszczonego w w dniu

..... 2013r, wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie pełnienia dyżuru w Szpitalu w pod wpływem alkoholu przez lekarza (zwanego w dalszej części Obwinionym).

dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania

Rzecznik w dniumarca 2014r. wydał postanowienie o przedstawieniu lek. zarzutu, że pełniąc obowiązki lekarza dyżurnego w Oddziale Chorób Wewnętrznych wraz z zabezpieczeniem Izby Przyjęć Szpitalaw w dniu 2013r. pozostawał pod wpływem alkoholu (poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. - 0,70 mg/l, o godz. – 0,65 mg/l) jednocześnie przyjmując chorych pacjentów. W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 64 Kodeksu Etyki Lekarskiej.

dowód: postanowienie o przedstawieniu zarzutów

Obwiniony lekarz po przedstawieniu mu ww. zarzutu oświadczył, że do czynu opisanego w ww. postanowieniu się nie przyznaje. Następnie wyjaśniał, że w dniu2013r. dyżurował w Szpitalu w za chorego kolegę. Zgodził się wstępnie ok. godz. 14.00, dyżur przejął ok. godz. 19.00. Już wtedy odczuwał ból zęba spowodowany zabiegiem stomatologicznym zastosowania sztyftu do kanału zęba 7. Ból zaczął się nasilać, zastosował ketonal w ampułce do zęba, który działał krótko, płukał listerine, który zawiera alkohol. Dodał, że według producenta, po zastosowaniu listerine poziom alkoholu może wzrosnąć, ale po 15 min. powinno być 0% zakładając, że używa się zalecaną dawkę. Następnie płukał octaniseptem. Około północy przyszedł pacjent z dzieckiem z wymiotami i bólem brzucha. Po badaniu przekazał dziecko do Oddziału Pediatrii. Położył się, a po jakimś czasie pojawiła się Policja z alkomatem. Badali go dwukrotnie i po oznaczeniu poziomu alkoholu zdjęli go z dyżuru. W godzinach rannych ponownie oznaczono mu na izbie przyjęć poziom alkomatem – było 0.

Nadto podał, że nie pije alkoholu nałogowo ani okazjnie, prowadzi zdrowy tryb życia, jest sportowcem, prowadzi także wykłady o zdrowym stylu życia.

dowód: wyjaśnienia Obwinionego z04.2014r.

W dniu maja 2014r. skierowano do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wniosek o ukaranie przeciwko lek.

Na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego w sprawie materiału

dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony lekarz w dniu2013r. od godz. 19:00 pełnił obowiązki lekarza dyżurnego w Oddziale Chorób Wewnętrznych wraz z zabezpieczeniem Izby Przyjęć Szpitala W

dowód: pismo Zastępcy Dyrektora Szpitala w z2013r.

Podczas dyżuru przyjął dwoje dzieci ok. godz. 20:20 oraz ok. godz. 23:15. Około godz. 24:00 w szpitalu stawili się funkcjonariusze Policji, zmierzili alkomatem poziom alkoholu w wydychanym powietrzu u Obwinionego. Dwukrotne pomiary u lekarza wykazały godz.....-0,70mg/l; o godz.-0,65 mg/l. Nie pobrano krwi przez Policję na poziom alkoholu. Następnie lekarz został zdjęty z dyżuru i zawieszony w pełnieniu dyżurów do końca 2013 r.

dowód: pisma Kierownika Komisariatu Policji wz2013r., pismo Zastępcy Dyrektora Szpitala wz2013r. wraz z odpisem dokumentacji medycznej, pismo Prokuratury Rejonowej w z2013

Sąd zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Lekarski na podstawie zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, uznał lekarza za winnego stawianego mu we wniosku o ukaranie zarzutu. W ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości, że Obwiniony naruszył w sposób zawiniony i karygodny art. 64 Kodeksu Etyki Lekarskiej.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się w głównej mierze na ww. dokumentacji z postępowania karnego dostarczonej przez Policję w i Prokuraturę Rejonową w oraz na podstawie pisma Zastępcy Dyrektora Szpitala w Prawdziwość tej dokumentacji nie budziła w toku postępowania żadnych wątpliwości co do jej wiarygodności. Materiały te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, zaś sam Obwiniony potwierdził przeprowadzenie wobec niego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Z dokumentów tych wynika niezbicie, że Obwiniony w czasie pełnienia dyżuru znajdował się pod wpływem alkoholu i przyjął 2 małych pacjentów. Powyższe dowody ze sobą korespondowały, wzajemnie się uzupełniając. Z tych względów należało tej dokumentacji dać wiarę.

Sąd orzekający w zasadzie nie dał wiary wyjaśnieniom złożonym przez Obwinionego lekarza i oparł swoje stanowisko na przedłożonych w sprawie dokumentach, które pozostają w niedającej się pogodzić sprzeczności z wyjaśnieniami Obwinionego co do braku spożywania alkoholu tego wieczoru i nocy. Zauważyć należy, że sam Obwiniony w toku całego postępowania nie zgłosił żadnych zastrzeżeń co do prawidłowości wyników badania alkomatem, czy samego sposobu przeprowadzenia

badania. Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom jedynie co do czasu rozpoczęcia dyżuru (potwierdza to ww. pismo szpitala), co do przybycia funkcjonariuszy Policji i przeprowadzenia wobec niego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (potwierdza to ww. pismo policji i prokuratury), gdyż te okoliczności znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Powyższe doprowadziło Sąd do przekonania, że Obwiniony naruszył przepis art. 64 Kodeksu Etyki Lekarski. Przypomnieć w tym miejscu jedynie należy, że zgodnie z jego treścią w czasie wykonywania swej pracy lekarz musi zachować trzeźwość i nie podlegać działaniu jakichkolwiek środków uzależniających. Norma ta jest powszechnie znana, nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Czyn przypisany Obwinionemu wypełniał znamiona naruszenia tej zasady etyki lekarskiej, nie budzi wątpliwości sprawstwo Obwinionego oraz zdolność ponoszenia przez niego odpowiedzialności. Przeprowadzone postępowanie dowodowe doprowadziło Sąd także do przekonania o winie Obwinionego lekarza. Należy uznać, że w czasie swego czynu nie dał posłuchu normom etycznym, chociaż można było od niego wymagać takiego podporządkowania się. W toku prowadzonego postępowania nie ujawniły się istotne i ważniejsze, niezależne od Obwinionego okoliczności, które uniemożliwiałyby mu podporządkowanie się obowiązującej normie zachowania trzeźwości podczas pracy lekarza.

W konsekwencji Sąd uznał lekarza winnym zarzucanego mu czynu i postanowił wymierzyć karę upomnienia, biorąc pod uwagę dotychczasowy brak prawomocnego skazania oraz bardzo dobrą opinię, którą cieszy się Obwiniony lekarz zarówno w miejscu pracy, jak i w środowisku lokalnym, w którym mieszka. Istnieją także przesłanki, aby przypuszczać, że Obwiniony powstrzyma się w przyszłości od działań sprzecznych z normami zawartymi w Kodeksie Etyki Lekarskiej. Wymierzenie innej kary w ocenie Sądu, byłoby w tej sprawie zbyt surowe.

Jednocześnie Sąd postanowił obciążyć Obwinionego kosztami postępowania. Zgodnie z zapisami ustawy o izbach lekarskich, w przypadku wydania przez Sąd wyroku skazującego, Obwiniony lekarz ma obowiązek ponieść koszty postępowania i takiej też treści orzeczenia tut. Sąd miał obowiązek wydać.

Członkowie

.....

.....

Przewodnicząca

.....

